Ч. 9. Вторoк 14 (27) січня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Справа войскового закона.)

На суботнішнім засїданю палати послів приступлено вкінци до першого читаня правительственного предложеня о розділі континґенту цукру, яке передано комісиї. За предложенем промавляло кількох бесїдників з молодоческого клюбу і посол Чан з клюбу всенїмецкого. По відосланю предложеня до комісиї, закрито засїдане і назначено слїдуюче на середу о год. 11 перед полуднем. — По засїданю зібрала ся цукрова комісия на нараду. Предсїдатель п. Кульп поставив внесенє, аби переведено ґенеральну дискусию разом над законом о цукровім податку і над законом о континґентї цукру. Против того запротестував посол Колїшер іменем галицких послів. Мимо того комісия більшостию голосів ухвалила внесене предсїдателя. На то заявив посол Колїшер, що меншість буде старати ся всїми законними средствами проволїкати наради. Коли відтак поставлено внесенє на замкненє дискусиї, не могло прийти до голосованя, бо галицкі члени комісиї вийшли з салї. Чехи розпочали зараз в тій справі переговори з Поляками, але доси ті переговори полишили ся без успіху. Переговори будуть нинї вести ся дальше.

Клюб нїмецких поступовцїв відбув оногди засїданє, на котрім ухвалено домагати ся скороченя часу служби войскової до 2 лїт, полекші при удїлюваню відпусток, особливо в часї жнив, дальше реформи войскового закона карного і процедури карної, як також увільненя резервістів від дальшої служби войскової. На увагу заслугує ухваленє резолюциї, в котрій клюб заявляє, що єдність армії не може бути під нїяким услівєм нарушена. Єсть то відповідь на зусилля змадяризованя армії угорскої, підняті ґр. Аппонїїм. — Після донесень віденьского справоздавця Politik, здає ся, що в клюбі ческім панує велике роздвоєнє. Ліве крило клюбу пре до обструкциї против войскового закона, більшість однако єсть противна обструкциї. Передвчера Молодочехи конферували з ґр. Вельсерсгаймбом через кілька годин, а мінїстер заховав ся дуже прихильно супротив ческих жадань. Наслїдком того відай більшість ухвалить, аби відступити від обструкциї. Але істнованє в клюбі опозицийної меншости грозить великою небезпечностию. — Клюб католицкого центрум оголосив в комунїкатї заяву, що предложенє войскове в теперішнім станї є неможливим до принятя, а то зі взгляду на потреби сїльскої людности, в першій мірі людности країв альпейских. — В Угорщинї сторонництво независимих сформулувало условини, під якими допустить до нарад над войсковим законом: 1. Переведенє дволїтної служби войскової, 2. як найскорше переведенє реформи войскового закона карного, 3. перенесенє всїх угорских полків назад до Угорщини, 4. офіцирами угорских полків можуть бути тілько Угри, 5. кождий жовнїр, що служить на Угорщинї, має зложити присягу на конституцию угорску і 6. кари тїлесні мають бути рішучо знесені.

Новинки.

Львів дня 26 го січня 1903.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзв. професора дра Володисл. Натансона, звичайним професором математики на краківскім унїверситетї. — Мінїстер справ внутрішних іменував: старшого комісаря повітового Вячеслава Єловицкого і секретарів: Ів Невядомского і Володисл. Скалковского старостами; комісарів повітових: Каз. Грабовского, Зигм. Пайончковского і Володисл. Ковалїковского секретарями намістництва, а комісарів повітових: Зенона Ґляжевского і Юст. Шведицкого старшими комісарями повітовими. — П. Мінїстер скарбу іменував контрольора уряду податкового, Сидора Поповича, контрольором головного уряду податкового в Чернівцях.

9)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З англійского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

На милю дальше проти вітру представляв ся зовсїм инший вид, бо звідтам ішла північна буря, і якби якесь живе сотворінє кинулась зараз на нас; попереду сунув ся ряд филь, вкритих білою піною, що підносили ся високо в гору, а по за ними густий вал чорних хмар, що підносили ся аж до неба, а котрі що хвиля осьвічували яскраві блискавки.

Капітан добачив небезпечність; бо як би вихри взяли нас з боку, то ми пропали. Коли вдарив грім а відтак настала глубока тишина, крикнув він на керманича, щоби той держав ся проти вихру. Відтак приказав замкнути ще послїдні отверті двері від кают.

Єго прикази виконано борзо, а „Санта Марія" похлюпала проти запінених филь. Аж страх брав дивити ся, як тото драчтиве судно сунуло ся наперед, нїби простїсенько смерти в зуби. В неприродній тишинї настала тепер перерва, воздух затряс ся від тихого нїби стогнаючого голосу, вода по боках корабля забулькотїла і зашуміла а гнана вихром високо в гору, розбрискувала ся і сїкла нас в лице мов би батоги.

Минуло це кілька хвиль і ми побачили з переду коло корабля величезну білу масу, а капітан, що поблід як смерть, крикнув знов на своїх людий та дав їм якісь прикази.

— Лягайте і держіть ся линви, — порадив я сеньорови і Молясови — то північна буря і многим з нас смерть зробить.

VI.

„Ель Норте".

За малу хвилинку була вже тут і нечиста сила. Наглий вихор вхопив корабель з такою силою, що він цїлий затряс ся і затріщав. Буря шаліла відтак з цїлою силою. Нам здавало ся, мов би „Санта Марія" поринала глубоко під страшенно розбурхану воду. Величезна филя впала на поклад, і як би ми не були кріпко держали ся, була би нас вхопила з собою

„Санта Марія" мов би застрягла у мори, але наконець підняла ся знову і поплила дальше. На щастє перший напір бурі був найсильнїйший, бо ще два або три такі удари филь а ми були би пропали.

Але незадовго побачили ми, що корабель жене до пригірка Хікаляніо. Ми прочували, що ще лиш якесь чудо може нас виратувати. Може з годину борола ся „Санта Марія" в цїлої сили против розшалїлої бурі. Аж ось наконець добачили ми при сьвітлї блискавки, що підпливли до побережа може на двіста кроків.

Корабель силив ся видобути ся знову на широке море. Сопів і хитав ся і то поринав глубоко у филї, то знов піднимав ся високо в гору, і ми гадали шо хвиля, що він розлетить ся на кусні.

Поволи, дуже поволи відступали ся ми від пригірка і плили до каналу, що тягне ся межи тим пригірком а островами Кармен, але наконець не стало нам сил. Одно лопаткове колесо перестало робити, друге розлетіло ся, машини поломили ся.

Ми опинили ся серед каналу; буря гнала нашим кораблем з такою страшенною скоростью як би кусником дерева, що плаває да филях. Два рази обкрутило ся старе доробайло довкола, а при тім зеленява филя покотила ся на поклад і вхопила всї лодки, з виїмкою одної однїсенької, котру на щастє оминула.

Ми поховали ся поза машти і половили ся знову за линви і не пустили ся, хоч филї кидали нами об поклад і переплавали через нас, так, що ми вже гадали, що нам легкі пукнуть. Кабіни на покладї вода змила, і могла тепер вже свобідно перепливати, але за то „Санта Марія" стояла вже до половини у воді.

Пасажири, з виїмкою двох, що вже були утопили ся, повибігали з криком на поклад, половили ся маштів і чого лиш могли та ратували ся. А вже найстрашнїйший був плач жінок. Їх взяв був такий страх, що они як довгі поклали ся на поклад а надпливаюча филя змила їх у море. За ними пішло і кількох мужчин в мокру могилу, а другі, що меншє були перепуджені, старали ся вхопити ся чогось.

Межи тими було кількох індияньских моряків і дон Жозе Морено. Але він ще й в тім страху не міг забути своєї злости, бо пізнавши сеньора, крикнув до него:

— **Іменованя і Перенесеня.** П. Президент мінїстрів яко управитель мінїстерства справ внутрішних покликав старосту з титулом і характером радника намістництва, Кароля Мільнера з Борщева до служби в Намістництві, а управу староства в Борщеві передав старшому комісареви повіт. Еразмови Вичулковскому; управу староства в Чорткові передав секретареви намістництва Стан. Воднарови, а управу староства в Городку секретареви Намістництва Северинови Землерови. — П Намістник іменував концепістів Намістництва Йосифа Іногорского-Ленкевича, Стан. Подвиньского, дра Б. Квятковского, Евг. Салом. Фрідберга і Андр. Гофмана комісарями повітовими. — П. Намістник переніс комісаря повіт. Зигм. Карасїньского з Нов. Санча до Ряшева, концепіста Лукіяна Ворек-Прока з Ряшева до Нового Санча і практикантів: Ант. Ноеля з Лїська до Городка і Стан. Волїньского зі Львова до Лїська.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала в народних школах: Фр. Терлецкого учителем 5-кл. школи в Руднику; Едм. Лучиньского учителем 5-кл. шк. муж. в Княгининї-Гірцї; Ол. Ясиньску учит. 5-кл. шк. жін. в Тисьменици; Мар. Зачківну учит. 5 кл. шк. жін. в Радехові; Стан Віхерка управит. 4-кл. школа в Мариямполи; Вікт. Адамчиківну учит. 4-кл. шк. в Ляцкоронї; Івана Влоска управ. 3-кл. шк. в Янові. Управителями 2-кл. шкіл: Теод. Бундзяка в Сопові; Тому Цибяка в Вербіжи нижнім; Леоп. Фрога в Лентовни; Войт. Косьора в Слобідцї. Учителями і учительками 2-кл. шкіл: Ядв. Плянерівну в Тарганицях; Ем. Споліттакевича в Сїльци беньковім; Мар. Прихоцку в Польнїй. Учителями і учительками 1-кл. шкіл: Мик. Івантишина в Вербіжу вижнім; Франц. Залучковского в Рогатинї; Людвику Лїсїну у Вікнї; Ів. Потиралу в Дубовій; Ол. Терлїфаївну в Мартинові новім; Каз. Єнїківну в Дичках; Конст. Ґардолиньского в Плугові: Адольфа Кульшиньского в Гвіздци. — Кр. рада шкільна перенесла: Ольгу Балову з Загірника до Возьник, Кар. Гирбенївну з Кіньского до Берегів долїшних; в стан супочинку: Бол. Ходзїньского, управителя 5-кл. жін. школи в Соколові.

— **Пенсийні додатки.** Адмінїстрацийний трибунал у Відни порішив оноді засадничу справу, чи надзвичайні додатки пенсийні суть вільні від податку особисто-доходового. Майорови Шубертови з Градця податкові власти назначили особисто-доходовий податок від датку 631 зр., котрі він річно одержує за рану з часів війни. П. Шуберт вніс відклик против сего зарядженя, а адмінїстрацийний трибунал порішив, що такі додатки суть вільні від оподаткованя.

— **Позички на будову шкіл.** Кр. рада шкільна признала безпроцентові позички на будову шкіл громадам: Мільниця, борщівского округа, в квоті 5.000 К і Сапогів, станиславівского округа, 1.000 К.

— **Вечерок з танцями** устроюють в четвер дня 12 лютого с. р. товариства „Кружок українських дївчат" і „Сокіл" у Львові у великій сали „Нар. Дому". Початок о 8 год. 30 мін. вечером. Стрій для пань візитовий або народний, для панів балевий. Вступ лише за запрошенем від особи 3 кор, для родин з 4 осіб 10 кор. За комітет: Дария Шухевичівна, Марта Стефановичівна, Стефанїя Левицка, Йосиф Доманик, Володимир Шухевич (молодш.), Северин Лещій.

— **Про спроневіренє в горальни** в Заліщиках доносять, що посесори горальнї бар. Брунїцкого, Бернгард Меллер і Зиґмунд Бреттлер допускали ся вже від довшого часу спроневіреня при спусканю варки, а шкода, яку через то потерпів скарб державний, виносить 60.000 кор. На донесенє до мінїстерства, приїхав до Заліщик секретар Клецан з повіт. дирекциї в Коломиї, вів слїдство через дві недїлї, а дня 20 с. м. зафантував майно обох посесорів.

— **Огнї.** Дня 8 с. м. вечером вибух огонь в Псарах повіта рогатиньского і згоріли господарства трох тамошних господарів. Шкода до половини обезпечена виносить 4000 кор. Причина огню незвістна. — Оногди займила ся у Львові в пивници дому ч. 2 при ул. Льва зложена там у великій скількости солома. Скора поміч сторожи пожарної не допустила, щоби огонь розширив ся.

— **Пригода з нафтою.** Марія Шелест, жінка возьного, збила оногди в своїм помешканю при ул. Шептицких ч. 37 горіючу лямпу і від того попекла ся так небезпечно на цїлїм тїлї, що стация ратункова мусїла єї відставити до шпиталю.

— **Борба против піяньства.** Подібно як другі краї, веде і Анґлїя борбу з алькоголїзмом, і в послїднім часї зробила важний крок наперед. Именно з початком сего року заведено там закон, вимірений головно: 1) Против людий, що мають дїти, а упивають ся; — на таких накладаєсь кара до 40 корон або місяць арешту. 2) Против піяків взагалї. Кого раз узнають налоговим піяком, той через три роки не може купувати алькоголїчних напоїв під карою 40 корон. 3) Против продаючих горячі напитки. Хто би їх налоговим піякам продавав, підпадає карі до 400 корон, а лиш хвилево пяним, до місяця тяжкої вязницї. Контроля на провінциї досить легка, але переведенє того закона по великих містах представляє великі трудности. Додати треба, що Анґлїя вже давнїйше предприняла успішні средства против алькоголїзму вже через те саме, що всї публичні льокалї наказано там замикати о годинї 11 в ночи.

— **Четвертий пожар в Бориславі** вибух оногди о 7 год. рано при ул. Паньскій. Згоріла повна збіжа стодола господаря Терлецкого. На щастє тодї не було вітру і огонь не переніс ся на нафтовий закіп Фрайнда, віддалений на 30 метрів від стодоли. Огонь мав бути підложений.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Друга часть поїзду ч. 314 наїхала дня 18 с. м. рано на дорозї до Кульпаркова на хлопску фіру, причім хлопець зістав забитий, а женщина тяжко ранена.

— Gazeta Lwowska з дня 15 с. м. оповіщує розписанє лїцитацийної продажи старих материялів узисканих в округї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 31 січня с. р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних. — Услівя продажи подані суть в Gazet-ї Lwowsk-ій, а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових в ц. к. Дирекциї.

— Перестанок особовий Домсдорф, лежачий на зелїзници льокальній Нідерлїндевізе-Барндорф-Гайнерсдорф, в округї ц. к. Дирек-

---

Ах! мальдонадо — то ви навіщені звели на нас ту бурю з півночи. Тепер бодай гиньте разом з нами. — І добувши свій довгий ніж, хотїв его встромити сеньорови попід ребра. То було би єму й удало ся, як би не індияньский старший лодкар, що стояв близько него, і з такою силою вдарив его кулаком по руцї, що єму аж ніж випав з руки. Дон Жозе хотїв его знов підоймити, але упав і вже не підоймав ся до нового нападу.

Тимчасом надходила наша послїдна година а та гадка відобрала силу навіть сеньорови Страйклендови, котрий підсунув ся до мене.

— Чи не можемо вже нічого вдїяти? — спитав він мене наконець. — Спитай Індиян, чи не єсть ще яка надїя?

Я розпитав старшого лодкаря а відтак сказав єму: Він каже, що похват гонить нами довкола острова, а коли корабель то перебуде, то дістане ся на спокійну воду, де буде міг держати ся, скоро аж до того часу аж не розібє ся і ми зможемо ним плисти. Але єму здає ся, що ми мусимо потонути ся.

Коли сеньор то вчув, закрив собі лице руками, мабуть молив ся так само як і я. Але й зараз набрали ми нової відваги та бороли ся знову з филями, що заливали корабель. Кораблем гнало довкола пригірка

То була послїдна борба. Зробив ся заколот, який трудно описати. Відтак нараз ми відотхнули знову. Ми почули, що опинили ся на спокійнїйшій воді.

З цїлої залоги і пасажирів на „Санта Марія" остало ся було лиш шість Індиян, нас трох, дон Жозе, що лежав як здавало ся, без памяти, і труп капітана, котрий казав був привязати ся до командового містка. Прочі погинули у филях. А саме понад нами висїла ще лодка.

Сеньор побачив єї, і єму мабуть пригадали ся его слова, що волить гинути у борбі як нічого не робити. Він бодай відозвав ся: Корабель потапає. Сїдаймо на лодку! — Він пустив ся до лодки і став лїзти на гору а за ним Моляс і шість Індиян та й я.

Лодка була повна води а старший лодкар виймив єї, щоби спустити воду.

— Затикай борзенько назад! — крикнув сеньор. — Корабель потапає. Решту води мусимо вичерпати.

За пів мінути то стало ся; моряки спустили лодку і ми опинили ся на мори, а що ще лїпше, увільнили ся від корабля.

Ледви що ми рушили чотири чи пять разів веслами, як із корабля хтось зачав кликати на поміч. При сьвітлї місяця побачили ми, що то був дон Жозе Морено, котрий держав ся машта.

— Бога ради, возьміть і мене з собою — кричав він.

Гребцї не знали, що робити, але старший лодкар закляв по індияньски і сказав їм:

— Наперед, лишіть того пса, нехай топить ся.

Дон Жозе мабуть чув то, бодай зачав так жалїстно заводити, що сеньорови жаль его зробило ся.

— Годї нам его лишати — сказав він. — Вертайте назад.

— Таже він ось ще перед хвилею хотїв вас убити — сказав на то старший лодкар — а коли підпливемо до корабля, то він готов би дуже легко і нас потягнути за собою під воду.

Відтак обернув ся до мене і спитав: А ви, пане, кажете вертати, чи нї?

— Коли сеньор так хоче, то вертайте — відповів я.

— Назад, братя — закомандував старший лодкар.

Індияни, хоч не радо, послухали і навернули лодкою назад. На покладї стояв дон Жозе, держачись машта — его гладке намащене оливою волосє залїпило єму лице, а пишне одїнє на нїм було подерте і вода капала з него.

— Ратуйте мене — кричав він охриплим голосом. — Ратуйте мене.

— Скачіть у воду, сеньор — відповіли єму, ми вас витягнемо.

— Не маю відваги — сказав він на то. — Ходїть близше і здоймїть мене.

— Чи ви хочете, щоби й ми тут лишили ся? — спитав его лодкар на то спокійно.

— Слухайте, люди — відозвав ся сеньор; — корабель потапає та готов і нас потягнути за собою. При слові три вертайте назад. Отже хочете, дон Жозе, то скачіть! — Раз, два —

— Вже йду — крикнув Мехіканець і гнаний розпукою скочив у воду.

З великим трудом удало ся его вхопити з лодки. Скажу отверто, що я при тім і пальцем не рушив, бо моя милосердність не сягала так далеко, щоби менї хотїло ся того злодюгу ратувати. Через хвильку трудно було витягнути его до лодки, бо тимчасом розпук ся поклад на „Санта Марія" і корабель пішов під воду.

— Коли вам житє миле, то гребіть з цїлої сили! — крикнув старший лодкар, а моряки гребли веслами, що лиш могли.

Скоро найбільша небезпечність минула, витягнули они дон Жозе, а він хоч і не був скалїчений, ледви вже лиш дихав і лежав не рушаючи ся.

Відтак стали ми радити, що нам робити, щоби не погинути.

Нас заслонювали острови Кармен і ми могли або старати ся видобутись на ті острови або доплисти до Усумачінто. Була ще й третя можливість: держати ся лодкою на широкім мори і ждати, аж день зробить ся. Ми остаточно рішили ся на се послїдне, бо підчас коли ми ще над тим радили, оно таки само нам накинуло ся. Дощ полив ся як з конвки а серед темної ночи годї було де добити ся до берега.

Година за годиною тягнула ся борба з

циї зелізниць держ. в Оломунци, зістав дня 1 січня с. р. замкнений, в наслідок чого білети продають кондуктори в поїзді.

Після оповіщеня заміщеного в Wiener Ztg. і в Gazet-ї Lwowsk-ій розписує ц. к. Дирекция зелізниць держ. у Львові оферту на доставу і уставлене машин для центральної електричної стациї і на роботи інсталяцийні для електричного осьвітленя на двірци зелізничім у Львові. — Кошти достави і робіт інсталяцийних виносять в приближеню К 350.000. — Ц. к. Дирекция зелізниць держав. принимати буде оферти найпізнїйше до 12 години в полудне дня 10 марта 1903. — Услівя достави і пляни можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелізниць держ. у Львові у відділї консервациї і будови III поверх.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 26 січня. Вчера в ночи вибух великий пожар в дільници Найбав. Дванайцять осіб потерпіло тяжкі рани.

Відень 26 січня. На суботній раді мінїстрів ухвалено угодові предложеня внести до палати дня 28 с. м.

Білгород 26 січня. Сербска пара королївска виїде дня 11 лютого до Крушедолу, аби відвідати гріб короля Миляна. В Земени повитає королївску пару бан Хорватиї Кан-Гедерварі. В крушедольскім замку буде королївска пара гістьми Цісаря.

Севастополь 26 січня. Помер командант российскої чорноморскої фльоти адмірал Тиртоґ.

Петербурґ 26 січня. По сердечнім пращаню з царем і царицею виїхав нїмецкий наслїдник престола до Новгорода.

Надіслане.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене видане, 1 кор., опр. кор. 30 сот.

Съпівак обдарений красним голосом **тенором**, котрий виступав вже на сценах більших міст, а хотячи дальше вкобразувати ся в сьпіві, мусить виїхати за границю; не посїдаючи однакож средств на то, звертає ся з просьбою до тих осіб, котрі хотїли би прийти єму з тимчасовою материяльною помочию а тим самим дати єму можність осягнути намірену цїль — за порозумінєм **Львів,** poste rest. **„Львовянин“.**

Масть на відмороженє! Єсть се одиноке средство, зладжене із старих домових приписів, котре лїчить рішучо кожде відмороженє. Висилає оплатно за надісланєм 1 К 20 с. **В. Котульский,** Озеряни к. Бучача.

филями і ми були би остаточно мусїли погинути, як би не то, що лодка була дуже добра і як би не старший лодкар, котрий на своїм становищи розглядав ся заєдно на всї боки і на все добре уважав.

Пізнїйше казав менї сеньор, що не міг того зрозуміти, як могли Індияни, котрі далеко радше здають ся на судьбу, як борють ся з нею, держати ся так хоробро. Та й для мене самого була то несподїванка, але она незадовго вияснила ся, коли знову здоймила ся висока филя і кинула ся на нас а старший лодкар крикнув на своїх товаришів:

— Держіть ся добре, братя, і не бійте ся нїчого. Пан серця єсть межи вами а смерть втїкає від него!

Для сеньора була то слаба відрада, бо він не вірив в то, щоби якийсь талїсман міг нас виратувати; та й я так само не вірив в то. Він змок був і змерз, а страшні сцени так були роздразнили єго нерви, що він остаточно стратив був всю відвагу.

Але не показав того по собі; не пішов за приміром Мехіканця, котрий лежачи в лодцї стогнав і плакав.

Коли так минала хвиля за хвилею і здавало ся, що ночи не буде кінця, гадали ми, що вже годї буде виратувати ся.

Сеньор з того пригнобленя аж задрімав. Я накрив єго моїм плащем, а коли мене самого змогла студінь і утома, я був рад з того, що мене почала брати ся непритомність. Як довго лежав я в такім станї, не знаю. Але я пробудив ся, коли Моляс почав мене будити і дрожачим голосом говорив менї до уха:

— Вставайте, пане, ми виратували ся!

— Виратували ся? — спитав я змішаний. — Від чого?

— Від филь. Подивіть ся, пане!

Я лиш з трудом отворив очи заліплені зовсїм від морскої води і побачив, що могла вже бути година по вскоді сонця. Небо над нами все ще було вкрите оловяними хмарами, але наша лодка плила вже на ріцї.

— Де ми! — спитав я.

— На Усамачінто, Богу дякувати! — відповів Моляс. — Ми серед темноти переплили через залив і нинї досьвіта побачились саме перед устєм. Ми переплили через него і онтам перед нами лежить благословена земля.

Я глянув на береги зарослї очеретом і травою та на прекрасні пальми, що місцями піднимали ся в гору. Відтак подивив ся я на своїх товаришів. Сеньор Страйкленд лежав мов неживий під плащем, котрим я єго накрив, але дон Жозе сидїв просто в лодцї і мов би не своїми очима споглядав на беріг.

Та й Індияни, що нас виратували, були так змучені, що мало вже не вмирали. Два з них лежали омлїлї з покалїченими руками, з котрих кров плила. Три инші ледви дихаючи перевертали ся в лодцї, а Моляс саме коло мене держав керму, підчас коли старший лодкар стояв все ще на переднім кінци, звідки так довгий час заглядав смерти в очи.

— Скажіть, пане — відозвав ся він до мене — чи умієте веслом робити? Коли так, то будьте ласкаві і возьміть весла та везіть нас до берега, а Моляс буде кермувати, бо наші руки не хотять вже нам служити.

Я встав з мого місця і приступив до одного весла. Лиш з дуже великим трудом міг я веслом робити, бо за кождим рухом всюди мене страшно болїло. Але при помочи Моляса причалив я щасливо до берега, а коли лодка присунула ся під беріг, викотило ся і сонце з поза хмар.

Скоро ми лодку привязали, винесли ми з неї сеньора. Ми поклали єго на траві та розібрали єго, щоби єго сонце трохи огріло. Поволи стала набігати кров під єго білу шкіру і я вже тодї знав, що він не вмер лиш спав.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольго, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{13}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4'40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що днях
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Синяка
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Ґаусмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).